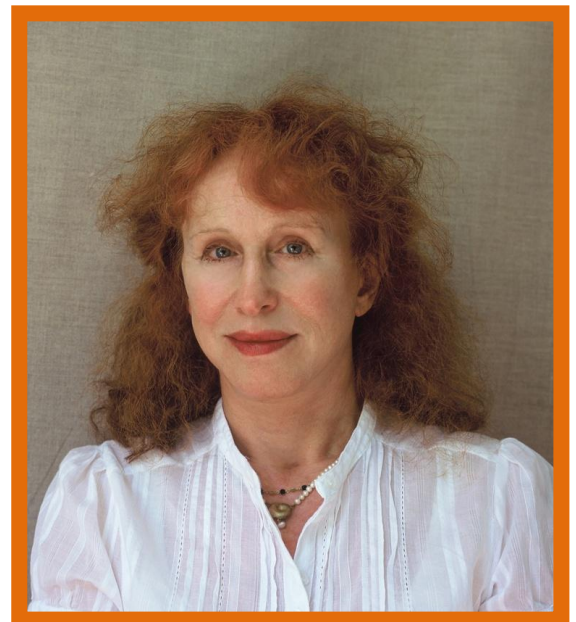

5 ASO op bezoek bij de Inktaap

5 & 6ASO sloegen ditmaal de handen in elkaar om 'De schilder en het meisje' van Margriet de Moor aan een kritische analyse te onderwerpen. Het boek werd niet enkel inhoudelijk en stilistisch tegen het licht gehouden, ook werden Rembrandts schilderijen (her)ontdekt. Meningen werden ongezoeten gegeven en getoetst aan elkaar.

Ook het tweede debat leverde een aantal leuke beelden en uitspraken op!

Zeer moeilijk qua zinstructuur.

Mooi verhaal, maar verwarrend door de chronologie.

Het boek begint stroef, maar je werd hieraan gewoon.

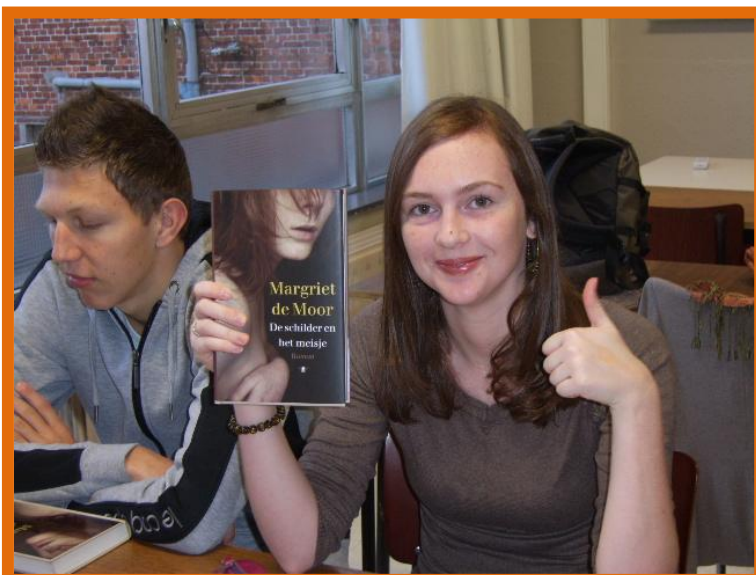

Die eerste 50 bladzijden bweuk,
maar nadien ging het vlotter.

Mooi beeld van Amsterdam in de
17de eeuw, maar die details zijn
zo vermoeiend...

Het verspringen in tijd in al die
hoofdstukken was best moeilijk
en verwarrend.

Het verhaal valt moeilijk te reconstrueren met al die terugblikken.

Op het boek staat een rem, zowel stilistisch als inhoudelijk.

Wat is de link met het jodendom? Waarom wordt dit niet verder uitgewerkt?

Het boek is een schilderij zonder details.

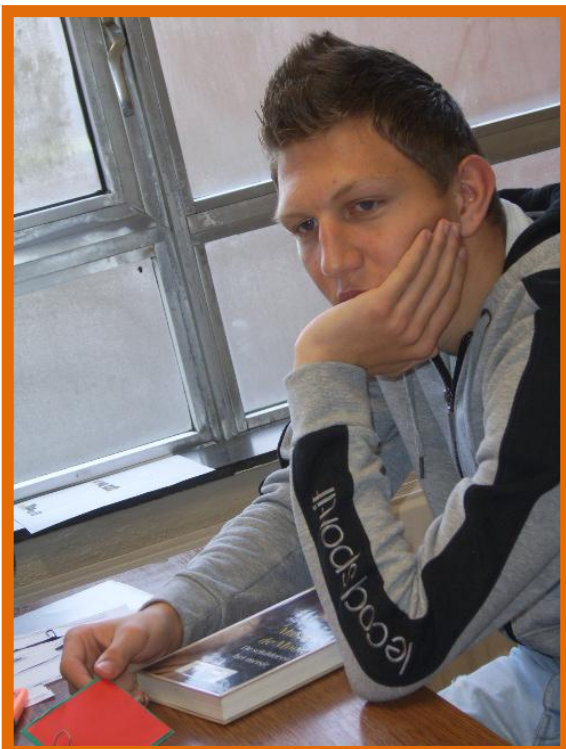
Het boek las vlot, maar er gebeurde weinig.

Slaapverwekkend

Raar en langdradig... een boek over 1 dag. Maar als je je tanden erin zet, is het oké.

Het einde is voorspelbaar.

Waarom kruisen de personages elkaar in plaats van dat ze elkaar tegenkomen?

De Moor schildert met woorden
en kleuren.

Alles verwijst naar Rembrandt...
waarom wordt hij dan niet
gewoon bij naam genoemd???

Een schilder schildert gevoelens
op een doek, zoals een schrijver
ze op papier zet.

Twee verhalen ineen. Geen leuk
boek. Het vraagt veel van de
lezer.

